

UNIVERSITY OF HYDERABAD

. విశ్వజితీన గ్రంథావళి

సంపాదకుడు : శ్రీ నోరి నరసింహ శాస్త్రి

పద్మావతీ చరిత్ర

చరిత్ర చిత్రవర్ణన

సా హి తీ న మి తి

రేపల్లె. తెనాలి. గుంటూరు.

రాజమహేంద్రవరము. విశాఖరము.

మారేడుపల్లి-సికిందరాబాద.

నాంపల్లి-హైదరాబాద (దక్షిణ)

పద్మావతీ చరణ
చారణ చక్రవర్తి

పద్య నాటిక

శ్రీ శివ శంకర శాస్త్రి

సాహితీ సమితి

నాంపల్లి హైదరాబాద్

CHECKED
JUNE 1981

CHECKED
1992

అన్ని హక్కులు కృత్రిమ శిథిలం
ద్వితీయ ముద్రణము 1946.

CHECKED June 84

UNIVERSITY OF HYDERABAD.	
Acc. No.	237...
Date	15. AUG 78
LIBRARY	

T
82
974P

Meezan Printing Works
Hyderabad (Deccan)

అంకితము

భార్యాస్మృతికి

—౪

పాత్రలు

పద్మావతి

జయ దేవుడు

సరాశరుడు

లక్ష్మణ నేను

మహేశ్వర భట్టు

చామదేవ దీక్షితులు

నీలకంఠ మఘి

ఉమా పతి

ధోయా కవి

గోవర్ధనాచార్యులు

ప్రథమ రంగము

గౌడ నగరము:
జయదేవ భవనము

పద్మావతి

పయన మొనరింప నున్నాట ప్రాణనాథ,
గౌడ లక్ష్మణుడనేన ధూళిమంట నధకు.
అవధరింపగ వలయు కృపార్థమిది-
ప్రార్థనము చేయనున్న డీ పాదదాసి.

జయదేవుడు

ఏల యింత జాలి హృదయేళ్లరీ, తెల్పు
మెన్నదే నిరాకరించినాదె
నేటివర కిరండు నీవాంభితంబును :
వెరగు దోప నిట్లు వేడ నేల ?

పద్మావతి

ఏలనో కాని ప్రాణేశ, ఈలనాన
మానసాస్థము దోలాయమాన మయ్యె,
వెరపునైతము కలుగు నా విన్నపమ్ము
సథలతం గాంచ దను మహానంశయమున.

ప ద్మా ప తి.....

జ య దే వు మ

ప్యార్థనమ్ము మాని ప్రాజ్ఞేశ్వరీ, నాకు
అజ్ఞ యిత్తువేని యచిరముగనె
అనుసరించువాడ నొదలం దారిచి:
శంక విడువదగదె యింకనైన?

ప ద్మా ప తి

వినగ నెల్లరు గీత గోవిందకృతిని
పాడుదురు మీరు నృపనదా భవనమందు.
కావ్యదోషము దాన్లు నిష్కరుణముగను
బయలుపెట్టరె పండితప్రవరు లపుడు :

జ య దే వు మ

అష్టపదులు చాల అవధరించినవాడు.
గోష్ఠిలోన నృపతి కురుకమునను,
కావ్యవరినమాత్రి కాపుట యాలించి
ప్రభు వొసంగె నాజ్ఞ పఠనమునకు.

అధిపు దర్శనార్థ మరుదెంచి యున్నారు
దాక్షిణాత్య పండిత ప్రకాండు
రీ దినంబు, వార రేతెంతురీ లక్ష్మణ
వ్రాకుని నభకు కావ్యవఠనవేళ.

నిఖిల కళలయందు నిష్ణాతులై మహా
విజుడు లై సవాడు విన్నయపుడు
కావ్యబంధమందు గలుగు ప్రాశస్త్యంబు
వికర మగును. కవికి యశము నిలుచు.

అవగుణంబులు యన్న నాస్థానకవి పృతి
గ్గింధమందు ధరణి కాంతునకును
కీర్తి తరుగు ననుచు గీతగోవిందమ్ము
తరచి చూచినాను తాల్మితోడి.

అంతె కార శ్రీమదాచార్య గోవర్ధ
నార్య సమ్ముఁడమ్మునందు కృతినె-
అదినుండి శృద్ధ నానింపగా ఉమా
పతియు. శరణకవియు- వాడినాను.

దోషరహిత మయె ధోయీ పవీంద్రాది
సమిత యెల్ల. నాకు శాంతి యొదవె.
అతి కుళాగ్రజుద్ధి యౌ పరాశరునకు
కావ్య మయ్యె వపుడె కంఠగతము.

కావ్యభోధకారకు కావింప దగుమాడ్పు
లేవి తోచకున్య వింక నాకు.
పరిణతాత్మ యైన పెద్దావతీదేవి
దాన మేమొ వికరబరప వలయు.

జ య దే వు య

ప్యార్థనమ్ము మాని పాఠేశ్వరీ, నాకు
అజ్ఞ యిత్తువేని యచిరముగనె
అనుసరించువాడ నౌదలం దాలిచి:
శంక విరువదగదె యింకనైన?

ప ద్మా ప తి

వినగ నెల్లరు గీత గోవిందకృతిని
పాడుదురు మీరు నృపసభా భవనమందు.
కావ్యదోషము తిన్న నిష్కరుణముగను
బయలుపెట్టరె పండితప్రవరు లపుడు :

జ య దే వు య

అష్టవదులు చాల అవధరించినవాడు
గోష్ఠిలోన నృపతి కుతుకమునను,
కావ్యపరిసమాప్తి కాపుట యాలించి
ప్రభు వొసంగె నాజ్ఞ పఠనమునకు.

అదిపు దర్శనార్థ మరుదెంచి యున్నారు
దాక్షిణాత్య పండిత ప్రకాండు
రీ దినంబు, వార రేతెంతు లక్షణ
వ్రతుని నభకు కావ్యవఠనవేళ.

నిఖిల కళలయందు నిష్ణాతులై మహా
విజుడు లై నవాడు విన్నయపుడు
కావ్యబంధమందు గిరుగు పాశ స్త్యంబు
విశద మగును, కవికి యశము నిలుచు.

అవగుణంబులు దున్న నాస్థానకివి పృతి
గిరింధమందు ధరణి కాంతునకును
కీర్తి తరుగు ననుచు గీతగోవిందమ్ము
తరచి చూచినాను తాల్మితోడ.

అంతే కాక శ్రీమదాచార్య గోవర్ధ
నార్య సమ్ముఖమ్మునందు కృతించి-
అదినుండి శ్రద్ధ నాలింపగా ఉమా
పతియు, శరణకివియు- వాడినాను.

దోషరహిత మయ్యె ధోయీ పవీంద్రాది
సమిత యెల్ల, నాకు శాంతి యొదవె.
అతి కుశాగ్రజుద్ది యౌ పరాశరునకు
కావ్య మయ్యె నపుడె కంఠగతము.

కావ్యభోధకారకు కావింప దగుమార్పు
లేవి తోచకున్న వింక నాకు.
పరిణతాత్మ యైన పద్మావతీదేవి
దాన మేమొ విశదపరప వలయు.

ప ద్వా ప తీ

రస సదన మైన కృతి శరీరమునందు
కానబడుచున్న యది రశంత్రయము
ప్రాణనాయక మన్నించి పాదదాసి
విన్నపము, దాని దొలగించివేయ వలయు.

జ య దేవుడు

నా తలంపునందు నాలుగు దోషముల్ :
పదిమునందు, వాక్య బంధముందు
అర్థముందు, రసమునందును; వీనిలో
తొలిది యొకటె ప్రబలదోష మబల :

అందుగూడ నెవి రసాది హాసీతి పరి
రీతిములకు బంధ కారకములొ,
సహజముగనె యెవి రసప్రతీతి విలంబ
కారకములొ వాని గడపవలయు.

దోష మున్న దాని దొలగించి వేయుటే
కవికి సముచితంబు, కావ్యమందు
తెలుపగదవె సకల లలిత కళాభిజ్ఞ,
తోచినట్టి పరిణం దోషములను.

పద్మావతి

తెరలి పద్మావతీ చరణ చారణ చుట్టి
వర్తి యం చాడనే వైచినారు
స్థానాంతరమ్మున జయతి పద్మావతీ
రమణ యం దేమేమో వ్రాసినారు

వేరొకతావున విహరి పద్మావతీ
సుఖసమాజ్ఞే యంచు జొనిపినారు
ఇమ్మాడ్కి నాపేరు ముమ్మారు గీతగో
వింద బద్ధమ్ము కావించినారు.

కేవలమ్ము రహస్యంపు గీతలందె
పేర్కొనం దగు జీవార్యపేరు మీరు
స్వీయకావ్య శరీరాన చేర్చుకతన
గ్రంథమునకు కలంరమ్ము రలుగలేదె ?

జయ దేవుడు

తనివి తీరునే సుధామధురమ్ము నీ
నామధేయ చింతనమ్ము వలన
పద్మ, కావ్యములు బద్ధంబు చేయుట
వలన దావి కొదవె వైభవంబు.

సకలలోకపూజ్య జగదంబ పేరె నీ
 పేరు పచ్చ, దాని బేరుకొన్న
 రసన మీది రజము రారిపోవుటె కాక
 ఆర్థ మయి పనిత్ర మగును గాదె :

కవులు కృతులయందు కాంతాభిదానంబు
 సంస్కరించుచుంట సరసమె యద :
 ఉన్నవారు కొంద రుత్సాహవంతులు
 పెట్టినారు భార్యపేరె కృతికి.

పద్మావతి

విందునభలోన నేడు నానృత్య విషయ
 మవధరించిన వెద్ద లే ముందుకొ కద :
 కవుల దృష్టాంతముల్ పెక్కు కలవు నార,
 కాని బాధించుచున్నది గాథలజ్జ!

అయిదేవుడు

విన్నయపుడు దాన వీరకారం బైన
 దేమి యుండు వార లేవగింప :
 నేర్పు కలగు నీకు స్మృత్యాదికళలలో
 నవి గ్రహించి మిగుల నభినుంతువు.

ప ద్మా వ తి.

మీకు నిజభావ్యపై వీరితి మేదురముగ
నుండుగాక, మనస్సులో నుంచికొనుట
నముచితం బగు, ఈరీతి జనముమోల
ప్రకటనము చేయ పాడియే పొందినాధః

జయదేవుడు

అవిదితంబె నీకు కవులు నిరంకుశుల్,
స్వేచ్ఛలోనె వారి జీవనము;
ఒరుల తెల్లు సాధ్య మున్నుత్తమాశంగ
గమన మాప వారికవితయుదుః

ప ద్మా వ తి.

చాటువాక్కులచే వివశత్వ మొదవు,
అయిన నా తుడివిన్నపం బాలకించి
తెలియనీయక వచ్చావతీ సమాఖ్య
జగమువకు, నన్ను రక్షింప దగును నాధః

జయదేవుడు

చెప్పలేదు నేను నిగ్గిల దగుమాట
నామ ముగ్ధుడినినాను కాని.

నీవు కళలలోన నిష్ణాత వనుకీర్తి
కాశ్వతముగ నిలుచు జగమునందు.

ఓర్మి నీవు నాకు నుత్సాహ మీకున్న
కావ్య మెట్లు చేయ గలుగువాడ?
పద్మ. పద్మ. నాకు ప్రాజ్ఞేశ్వరివి, మూర్తి
దార్పి నట్టి యిష్ట దైవతమవు:

ప రా శ రు ద్ధు

(త్వరితముగా ప్రవేశించి)

జాగు చేసెద వేల జయదేవ, యింక?
నీకోస మెల్లరు నిర్నిమేషముగ
ఉత్కంఠతో వేచియున్నవా రదిగా
పట్టభంగశ్రేణి పార్శ్వమునందు.

కపివత్సలుండు లక్ష్మణనేన నృపతి
పంపె నాదరముతో భద్రగజము.
జాగు చేయక రమ్మ, స్తంభేరముమ్ము
నిలిచి యున్నది ద్వారనికటమునందు.

నీహస్తగత మైన నీలకాశేయ
బద్ధ మనోజ్ఞ ప్రబంధము సఖుడ.
రాధికాదృఢపరీరంభమం దున్న
గోవిందుపోలిక గోచరించినది.

ప ద్మా వ తి

అదిగో కల్యాణశ్రుతి పుంటారవమ్ముః
బయలుదేరుకు నృపసభాభవనమునకు
వరదు డైనట్టి రాధికా వల్లరుకృష.
విజయ మగుగాక గీతగోవిందకృతికిః

ద్వితీయ రంగము

అక్షుణాసేన మహారాజునకు

మహా రాజు

భూనుర పుంగవు, లేత
ద్వాసరమున కావ్యగోష్ఠి తత్పరు లగు మీ
యాసంపూర్తి శ్రవణము
మాసుకృతఫలంబు గాక మరియెం దగునే !

మీరో సమస్తవిద్యా
పారంగతు, లఖిలకావ్య భవ్యసమీక్ష
ధీరులు, సంగీతకళా
పారీణులు, పూత దేవభాషాకవులున్.

కావున మా కెరిగింపం
గావలె విపులముగ కావ్యగానంబులు మీ
కేవిధముగ రుచియించెనొ;
కోవిదసమ్మతి యథార్థగుణకమ్ము గదా !

మహేశ్వర భట్టు

చిత్తము మహాప్రభూ, మీ రిశేష శేషు
షీ ధురందరులు, రసజ్ఞశేఖరులును.
అట్టి మీసన్నిధానమునందు మేము
వ్యాఖ్య చేయుట కేవల మాజ్ఞవలన.

మేము విననే దితఃపూర్వ మీమనోజ్ఞ
గీతగోవింద సంగీత కీతు తెపుడు.
అనివి తీరగ గానాన్పుతమ్ము గోగ్రల
జ్వరము వానె పుటాయిత శ్రవణములకు !

కానవచ్చుచు నున్నవి గానకళను
శ్రీమృకాలములో మార్పుచిన్నె తెన్నొ.
అయిన, జయదేవ కవిశేఖరాష్టపదుల
పాట తెపుడు జగత్తులో రోటు రాదు !

వా మ దే వ దీ క్షి తు లు

మాళవ. వసంత, దేశవరాళి. గుణవి
రీ. గుణక్రియలును. ఘోర్జరీ విభాస
భైరవులును, రామక్రియ పాడినాడు
రక్తకంఠములో కవిరాజు నేడు.

మోగుచున్నది ఘోర్జరీరాగ మింక
మాళవోయుగళ బున మధురకళల.
కవివరేణ్యుని యద్భుత గానకలన
కావ్యబంధము మధురిమోధ్గార మయ్యె!

నీలకంఠ ముఖి

కవులు పోయికముగ గాయకుల్, జయదేవ
కవివచనం డభింధ గాయకుండు.
నేటిగానమునకు నిజముగా గంధస్వ
లైన వివకు లగుట యబ్బురందె?

కావ్యవిషయ మింక గొడేళ! అన్యథా
యీకవిప్రకాండు డెంచకున్న
వివరములను కొన్ని విద్యద్వినోదార్థ
మడుగ దలతు నాజ్ఞ యయ్యెనేని.

మహా రాజు

సమనసుల భాషణంబుల
కమర్ష కవి కేల కలుగు? అగుటన్ సంకో
చము వీడి కావ్య మియ్యెడ
విమర్శ చేయంగ దగును విబుధప్రవరా!

నీలకంఠ ముఖి

ఎందు జేర్పవచ్చు నీనవ్యకావ్యంబు?
కాదు నిండురూపకమ్ము గాని.

శ్రీవ్యూహమైన సంపూర్ణముగ గాదు,
గేయకృతియు గాదు కేవలముగ.

ఉమా పతి

ఏల చేరవలయు నేశ్రేణిలోనైన;
సూక్ష్మదృష్టితోడ జూచునెడల
ప్రతికపింద్రురచన ప్రత్యేకమై యుండు,
కూడు నన్నిగతులు కొన్నియెడల.

ఏగుణంబు మిగుల హేచ్చుగా గాన్పించు
చుండు దానివలన నొదవు నాభ్య
యెట్టికృతికినైన; ఈమహాకావ్యంబు
నందు గేయగుణము తుందిలంబు.

నీలకంఠ మఖి

వినుతి తెక్కినారు వెనుకటి కవివరుల్
వేలకొలది పద్యవిశతితోడ
సర్గబంధములను సంపూరించి యుదాత్త
పన్ను కథన గౌరవంబు మీర.

ఇందు గేయసంఖ్య యిరువదినాలుగు,
పదియు కొదువ నూరుపద్యములవి.
ఇట్టి గ్రంథమునకు నేవినంబుగ మహా
కావ్యసంజ్ఞ నీయగలమొ చెప్పడి!

శరణ మిశ్కము

గ్రంథబాహుళ్యమే మహా కావ్యమునకు
కాదు లక్షణ, మమరుక కవివతంసు
పద్య మొక్కటి నూరుప్రబంధములకు
సాటి యని విశ్రుతము కాదె సరససూక్తి?

వామదేవ దీక్షితులు

శ్రీమదాచార్య దండి శాసించినాడు
సర్గబంధమునందు అష్టాదశ మిత
వర్ణన విధానములు చూపవలయు ననుచు:
కలవె యన్ని యేతద్గీతి కావ్యమందు?

శరణ మిశ్కము

సంఖ్య కిష్టాదశమ్ముగా సంతరింప
గ్రంథమున వర్ణనలు మహాకావ్య మగునె?

వామదేవ ధీక్షితులు

వృత్తములు గేయములకన్న నుత్తమమ్ము
లనెడి చందోవిదాళయ మఖిలవిబుధ
సమ్మతం. బిందు గీతికాసరణి యుండు
కతన న్యూనత కలుగదె కావ్యమునకు:

ధోయీ కవి

శ్రీవణసౌఖ్యమె లక్ష్మ్యము చందమునకు;
చదువవచ్చును పద్యాలపరణి వీని
పద్యమునకైన గీతికా పదముకైన
రాగతాలవరుసను రక్తి మెండు.

వామదేవ ధీక్షితులు

ఒకట శార్దూల విక్రీడి తోకి తోడ
అవల నొకదాన పుష్పితాగ్రహ్వయమున
సృష్టి యని యింక నొక్కవో సేకు తొనిపె
వృత్తములయందు; అర్థాన వెలితి రాదె:

ఉమ్మా పతి

ప్రకరణార్థమునకు చంగంబు గూర్చి త
త్పదములే ప్రధానతను వహింప

అనుట తగును దోష ము: చమత్కారంబె
వ్రతిపరించె మూడు పద్యములను.

వామదేవ దీక్షితులు

అతిమధుర మైనశబ్దవిన్యాస కలన
సారెసారె కలంకార చతురిమమున
పదశరీరముపై నిల్చి భావగరిమ
గనుగానగ నీడు బుద్ధి నీకావ్యరచన.

ధోయీ కవి

మాటలను రీతులందును మధురిమంబు
ద్యోతితం బైన, శోభకే హేతు వగును.
అథమ మగు శబ్దచిత్రమే యైనికావ్య
మిందు నీషదలంకృతియే యెసంగు.

మహేశ్వర భట్టు

వివిధవిధముల గీతగోవిందమందు
కడు విశృంఖలరీతి నికవివరుండు
రతిని వర్ణించుకతమున రక్తి హెచ్చ
దే జతనపాశనమ్ముల దేహమునయి.

గోవర్ధనాచార్యులు

ఇందుల కివి రాదా గో
విందులబీలలను భక్తివివశుండై యా
నందంబున మకరంద
స్యందివచోగుంఫనముల నభివర్ణించెన్.

జనియింపవచ్చు నొకచో
మనుష్యరతివర్ణనమున మదిని వికారం.
ఐనఘమతి దివ్యచరితము
వినంగ నేలాగు కల్గి వికృతి మహాత్మా!

రపికవ్రావరుల కెల్లన్
రసాపక్వర్షకము కాదు రతివర్ణనః మీ
యశదృశకృతి దాత్పర్యం
బెసంగు జీవేశ్వరై క్యమే తలపోయన్.

ఎరుక గలవార లందురు
శరీర మాద్యమ్ము ధర్మసాధన మని : త.
ద్వరవాక్యంబును మెచ్చని
విరాగులకు దేహ మన్న విసుగు కివీశా !

మీరు వినోదార్థముగా
నేరిన చోషములె కాక యితరము లెన్నో

అరోసింపగ జాలుదు

రూరక, విజదృష్టిదోష మున్న జనంబుల్.

మహేశ్వర భట్టు

భక్తులకు రసికవరులకు పండితులకు

కవిజనంబుల కిది మహాకావ్య మగును.

మహా రాజు

మణిహారమును వుష్ణమాలికం జుట్టి

గ్రంథరాజము భద్రజగముపై నుంచి

వివిధ వాద్యములదో వీధులవెంట

పై భవమ్ముగ నుత్సవము చేయవలయు.

శర్పిచే తెక్కించి శ్రీ జయదేవ

కవిరాజ నామమ్ము గారుత్మకాశ్మ

వలక భాగమున భర్మాక్షరముల,

జాలమార్గముకడ సందింపవలయు.

కవిరాజ భార్యకు గౌరవార్థముగ

అర్పించినార మీ యాభరణాలు.

ఒసగినారము తటి న్యుద్ధానవాటి

బిందుబిల్వం బనుపేరిట కవికి.

తగు బిరుదంబుగా తన భాషితంబై
మన కవీంద్రునకు : వద్మావతీచరణ
చక్రవర్తిగ సభాస్థాదు లెల్లదును
అంగీకరింతు గా కైక కంఠ్యముగ.

(సభ్యుల హర్ష ద్వనులు)

మహేశ్వర భట్టు

దేవ. మీ కవుల వికృతాభివ్యంభోజ
ధరణి పాస్తానకవులకు తగ్గిపోదు.

మహా రాజు

వాచ: పల్లవ త్యమాపతిధర.
నృపందర్ప కుద్ధిం గిరాం
జానీతే జయదేవ ఏవ. శరణః
శ్లాఘ్యో దురూహదురే:

శృంగారోత్తర సత్సమీయ రచనై
రాచార్య గోవర్ధన
స్పర్ధీ కోపి న విభ్రతః. కృతిధరో
రోయీ కవిజ్ఞానతీ:

వామదేవ దీక్షితులు

యది హరిస్మరణే సరసం మనో
 నవకథాను విలాస కుతూహలమ్
 సరస కోమల కాంతపదాపరీం
 శ్రీమణి తదా జయదేవ సరస్వతీమ్.

నీలకంఠ మఖి

యద్గాంధర్వ కలాను కౌశల మను
 ద్యానం చ య ద్వైష్ణవం
 యచ్ఛృంగార వివేక త త్వరచనా
 కావ్యేషు లీలాయితమ్
 త త్వర్యం జయదేవ పండితకవేః
 కృష్ణైకతానాత్మనః
 సానందాః పరిశోధయన్తు సుధియః
 శ్రీ గీతగోవిందతః :

గోవర్ధనాచార్యులు

శ్రీ భోజదేవ ప్రభవస్య. రామా
 దేవీ సుత శ్రీజయదేవస్య
 పరాశరాచి ప్రియవర్గకంఠే
 శ్రీగీతగోవింద కవిత్వ మస్తు .

తృతీయ రంగము

జయదేవుని భవనాట్యాలికపై
పద్మావతి విలిచియుండును.

(రాజమార్గమునుండి కోలహలము)

జయము జయమ్ము శ్రీజయదేవ కవికి;
విజయమ్ము గీతగోవిందకారునకు;
జయము పద్మావతీ చరణనీరేజ
దారణ మృదుకలా సార్వభౌమునకు;

జయ గౌడనృపసభా జలజాతహేళి;
జయ గాయతోత్తంస, జయము జయమ్ము;
జయము భక్తాగ్రణి జయము జయమ్ము;
జయము పరాశరసఖ, విజయమ్ము;

విజయమ్ము రాధికావిభునకు, జయము;
విజయమ్ము విజయమ్ము విష్ణుభక్తులకు;
సత్కవిత్వమునకు జయము, జయమ్ము;
జయము జయమ్ము శ్రీజయదేవ కవికి;

ప రా శ రు డు

(పేటికతో పద్మావతిని నమిపించి)

మన కిది చెల్లెలా, మహితవానరము:
జయదేవు రీసాడు చంద్రునిబోలి
షోడశకళంతో కోబిల్లినాడు
గొఱాదిపతిసభా గగనాంగణమున!

ప ద్మా వ తి

నీవు కవియును బయలు వెదగిన
విమున మాదిగ నడచిపోయిన
ఘటన లన్నియు దెలుపు మన్నా.
కర్తవ్యముగన్.

ప రా శ రు డు

(పేటికను వాతాయనమున నుంచి)

వ్రజలు తారులు దీర్చి పార్శ్వంబులందు
జయజయధ్వనముల్ సల్పుచుండంగ
భక్తి నంజలి ఘటంపగ రాజపురుషు
లెక్కినా ముఖయుల మిత్రరాజామీధి.

మాటిమాటికి రాజమార్గంబునందు
కల్యాణశకునముల్ తాన్పించుచుండ
గజరాజు సత్వరగమనమ్ముతోడ
కొల్వకూటమునకు గొంపోయి మమ్ము.

కవిపరుల్ పండితుల్ గాయకోత్తములు
ఉన్నత రాజకీయోద్యోగిజనులు
పౌరాగ్రీవుల్ రెండుపార్శ్వంబులందు
కూర్చుండి యుండిరి కొల్వకూటమున.

జంతలోన నృపాలు దెడుడుగా వచ్చి
జయదేవు మృదువరిష్టంబు చేసి
కనుగొని నను శిరఃకంఠంబుతోడ
వెడలె లోనికి మేము వెనువెంట జనగ.

జయ మహాగౌడ లక్ష్మణసేన భూపః
యనుచు సభాసదు లైకకంఠ్యముగ
బిల్కుచు లేచిరి: ప్రభుసమీపమున
కూర్చుంటి మాయన కొరికమీద.

అచార్య గోవర్ధనార్యుండు విదవ
తనకు నాగంతుక దాక్షిణాత్యులకు
పరిచితి చేయ సంభావించినారు
కోవిదులను కవి కుళలమ్ము లదిగి.

అవల రక్షణసేను దానతి యిచ్చెః
 "అర్యులారా, ఇంక నవధరింపుండు
 జయదేవ కవిరాజు స్వప్రబంధంబు
 కర్ణపేయమ్ముగా గానము చేయు."

ఉద్యానవనసీమనుండి యవ్వేళ
 వరిమళశీతల పవమానవీచి
 కావళి మృదువుగా నలముచుండంగ
 సభ్యులవదనముల్ సంపుల్ల మయ్యె.

అవల గ్రంథము దీని యథిపతి గాంచి
 జయదేవకవి సభాస్థారుల జూచి
 అంజలి ఘటించి యల్లన అనియెః
 వినిపింతు గీతగోవింద కావ్యంబు.

అంతట వాగ్దేవతాదికం బగుచు
 పద్మావతీత్యాది పంక్తి కిలట్టి
 పద్యంబు నతిలోకభావపూర్ణముగ
 పాడినా డమ్మ, నీప్రాణవల్లభుడు!

ప ద్మా వ తీ

అయ్యో, ని గ్గగుచున్న దయ్యెడ
 ఆమహావిబుధాగ్రిగణ్ణులు

కాని, లక్ష్మణనేన నరపతి

కాని యే మనిరో!

ప రా శ సు డు

సరసుండు లక్ష్మణ సార్వభౌముండు

ప్రార్థించె తత్పునః పఠనమ్ముకొరకు.

దిశ లెల్ల నిజనే శ్రాదీధితుల్ వర్వ.

పాదెను కవి లతల్ వల్లవింపంగ!

అంత్రోపల ప్రతీహారి యేతెంచి

జయము మహాప్రభూ. జయ మని పలికి

శిల్పశోభిత మైనచిరుతపేటికను

ధరణినాథుని సన్నిధానమం దుంచి—

పద్య మాకర్ణించి పట్టపుదేవి

పారితోషికముగా పంపి యున్నారు

అని విష్కరిమింపగా. నవనీశ్వరుండు

తత్పేటికాంతర్గతంబై వెలుంగు

నూతనమణిమయ నూపురద్వయము

దీని కవీంద్రునిదెస విలోకించి

మందహాసమ్ముతో మరల నం దుంచు.

మేలు మే లని బుధుల్ మెచ్చుకొన్నారు.

ప ద్మా వ తీ

రసవిధానం దైనకావ్యము
రచన చేసిన కవిత గాని
భార్య కేటి కొనంగవలయును
పారితోషికమున్:

ప రా శ రు ద్దు

భార్య కొనంగుచో పారితోషికము
భర్తనుగూడ సంభావించినట్లే.
బహుమానముల నెల్ల పరికించునెడల
నిజముగా నీనాడు నీకె జయమ్ము:

(పేటినుండి పత్రిక దీసి)

“గానము చేయుచో కవివల్లభుండు
పద్మావతీదేవి పాదయుగ్మమున
అలరు గావుత నాట్య మాడెడువేళ
మధురశింజితముతో మణినూపురములు.”

ప్రభువరేణ్యుని పార్శ్వభాగమం దున్న
కక్ష్యలో గూర్చుండి కావ్యంబు వినుచు

రసపిపాసాయత్తరాజ్ఞి యుదిక్తి
హృదయమ్ముతో జేసె నీచతుష్పది.

ప ద్మా ప ని

తెలియు దేవి రసజ్ఞురా అని
దేవభాషాభిజ్ఞురా అని
నేడు వికదం బయ్యె కవితా
విపుణురా అనియున్.

ప రా శ రు దు

వీక్షించినా వమ్ము. వెల లేనిరత్న
తాటంకయుగళి పద్మావతీరమణ
జయదేవకివి యనుసందర్భమందు
సంపె రాజకుమారి పారితోషికము.

ఈకంకణమ్ములు నీకొందిదామ
మీమణిహారమ్ము నీదాహువురులు
విభు దొనంగను నీకు విహితపద్మావ
తీ సుఖేత్యాది ప్రదేశగానిమున.

పద్మావతి

ఎటి కన్నా. బ్రాహ్మణాంగన
 కీయమూల్యానేకభూషణః
 అర్హమా జగదంబ పద్మకు
 అర్పణము నేయన్.

ప రా శ రు డు

కవిభార్య వా వీకు గౌరవంబునను
 బహుమాన మొసగిన వ్రభుకుటుంబమ్ము
 విచ్చుకొన్నది గావి విజగౌరవంబు.
 అభరణమ్ము లే రర్థించినారు.

అవగాతీరాన నఅతిదూరమున
 రమణీయ మైనయారామమ్ము కలదు.
 అందలికాసార మలరారుచుండు
 అబ్జాతములతోడ అంచలతోడ.

మారవీమంటప మధ్యభాగముల
 లాస్యముల్ నేయు కలాపముల్ విప్పి
 క్రింకారములతోడ కేకినంపుంబు.

నహకారభూమిజకామలలోన
పాదును కోకిలర్ పంచమశ్రుతిని.
శుకగణతీక్షణచంచూ వినిర్దళిత
ఫలరసంబులు నేల బివహించుచుండు.

మకరందరసపానమత ద్విరేవ
ఝంకారముఖరితకావ్యలస్థలుల
హరిణముల్ లీలావిహారముల్ చేయు.

వీనుల విందుగా వేణుకుంజముల
మురళీరవము ముహుర్ముహు రుల్లసిల్లు.
కినులపశువు చేయు కృముకమార్గములు.
వకుళావనీజముల్ వానించుచుండు.
తాపమ్ము పున్నాగతరువులు పావు.

ప్రభువతంసుడు కావ్యపతనాంతమందు
కాన్కగా నొసగెను కవిచంద్రమునకు
అతిమనోహర మైనయారామవాటి
బిందుబిల్వం బనువీయనామ ముంచి

కావ్యప్రతిస నమస్కారపూర్వకము
గా స్వీకరించుచు కినుల కిద్దుకొని
ఉత్తమాంగంబుపై నొక్కింత నిలిపి
అనతి యిచ్చె ముఖ్యామాత్య జూచి:

“మణిహారమును పుష్పమాలికం బుట్టి
గ్రంధరాజము భద్రగజముపె నుంచి
వివిధవాద్యములతో వీధులవెంట
నైభవమ్మున నుత్సవము చేయవలయు.

“శిల్పిచే జెక్కించి శ్రీజయదేవ
కవరాజనామమ్ము గారుత్మతాళ్ళ
వలకటాగమ్మున భర్మాక్షరముల
జాలమార్గముకడ సంతింపవలయు.”

కవితావ్రీయుండును కవివిధేయుడును
కవివత్సయండు లక్ష్మణనేననృపతి
నామము జయదేవనామమ్ముతోడ
ఆచంద్రితారార్క మలరునుగాక!

అన్నివిశేషము లవల దెల్పెదను.
ప్రాద్దు పోయిన, దింక పోయెద నమ్మ!
ద్వారదేశమున పెద్దల వీడుకొల్పి
చనుదెంచు లోనికి జయదేవు డదిగొ.

(నిష్క్రమించును)

జయ దేవుడు

(ప్రవేశించి అనునయముతో)

కలుగలే దాయె నా రవకాళ మింత
దనుక ప్రియతమ, నీసన్నిధానమునకు
మరలి వచ్చుటకై క్షమామండలేందుర్తి
నతిచ్చినై యుండుకతన బ్రాహ్మణులతోడ.

అంచ్చియుండును నీకు నే నంపినట్టి
వార్త: లవకాళమున విటు వస్తు నన్న
కూర్మి మీర సారస్వతగోష్ఠిలోన
నేను నన్ను విశ్వత్కవుల్ వీడరైరి.

భోజనానంతరమ్ము సంపూర్ణదండి
కా మనోహరకాంతిలో గజముమీద
గ్రింధమును నిల్పి నగరమార్గములవెంట
నుత్సవము చేయ బంపె నృపోత్తముండు.

నను గజారోహణము ధరానాయకుండు
చేయు మని కౌర, పండితశ్రేణితోడ
నగరవీధులవెంటిడి నడతు నంటి:
ఎట్టకేలకు గొడేకు దియ్యకొనియె.

ద్వారదేశమువరకు నుత్సవముతోడ
వెంట నడుదెంచు పెద్దల వీడుకొలిపి
ఏగుదెంచితి లోనికి నెవుడు నిన్ను
చూడగల్గుదు ననుమహోత్సవకథతోడ.

ప ద్మా వ తీ

వత్తు రని నే వేచియుండగ
వార్త లా దెను సక్రమమ్ముగ,
ఉత్సవమ్మును జాలమార్గము
నుండి కనుగొంటిన్.

లేదు చందనపేటియందును,
లేదు మీహస్తమ్మునందును,
ఉత్సవమ్మున విస్మరించితి
రొక్కొక్క కాప్యంబున్?

జయ దేవుడు

అదిపున శౌసంగితిని పఠనాంతమందు;
కంతగత మైనవిదప నాగ్రింద ముంచు
నవవిపతి హేమపేటికాభ్యంతరమున
సుందరాత్మీయ దేవతా మందిరాన.

ప ద్మా వ తి

నేను గానం బవితరంబులో
నిండునభలో జేయుచుండగ
కంతమున స్వరభంగ మేమియు
కలుగ లేదు గదా ?

జ య దే వు డు

కంతమున క్లాంతి యేమియు కలుగ లేదు:
ఒక్కయామము మాత్రమే యువయవేళ
సాక్షయామముపైన సాయాహ్నమందు
పాడితివి. పొందె కావ్యము పరిసమాప్తి.

పగలు సౌమ్యము మందాతపమ్మువలన
చలువరా కట్టడము సభా సౌధరాజ
ముపపనము పుష్పగుచ్ఛ నేత్రోత్సవమ్ము
ప్రసవసార వాసితము తద్భవనసీమ.

శ్రద్ధధానులు కూడిన సభ్యులెల్ల
గానవిద్యా విశారదుల్ కలరు మెందు
సంస్కృతాభిజ్ఞు లున్నారు చాలమంది
కలరు కవిపుంగవులు నలంకారవిదులు.

రాగములకు విపంచి వరాళదుండు
 మేళవింప ఉమాపతి మిళి నుకవి
 రాళములు వేయగా, ప్రిమోదంబుతోడ
 పండితోత్తము లాలింప, పాడినాను.

అందరి విబుధులు సకలవిద్యా ప్రివీణు
 లదికమేధాధులు పద్మ, అపల వారి
 కావ్యమీమాంస వివరింతు: గానమునకు
 పరవశత జెంది మెచ్చిరి బహువిధాల.

అచ్చెరువు గొల్పె నాకు నేనాదిపతియె
 అలరీచుట సంగీత మంతతడవు:
 చామరగ్రాహి వివశహస్తములనుండి
 సారెసారెకు వీవనల్ జారుచుండు.

ప్రీతి నోచిత మగు లజ్జ చెడినావు
 కాని, నీ మంజులాభిర కావ్యమందు
 కర్ణగోచర మైన యాఘట్టములనె
 సరసరాజ కుటుంబంబు సత్కరించె.

రాజ్ఞి యొసగెను మణినూపుర ద్వయంబు
 రత్నతాటంకము లొసంగె రాజపుత్రి
 ఒనగినాడు నృపుండు కేయూరయుగళి
 కాంచిదామమ్ము హారమ్ము కంకణములు

అపగా రీర మంజులోద్ధాన పాటి
నధిపు దొసగెను బిందుబిల్వహ్వయమున.
అందు శ్రీ రాధికా వల్లభాలయమ్ము
శీఘ్రకాలమునం బ్రతిష్ఠింతు పద్మ !

ప ద్మా వ తి

అభిజనం బగు బిందుబిల్వము
సందు నిర్మించితిరి పద్మకు
అచటి జనములు హర్ష మొందగ
అలయము మున్నే.

ప్రభు సమర్పిత బిందుబిల్వో
పవన వాటిరయందు రాధా
వల్లభాలయ వినిర్మాణము
వైశమే యపుతన్ !

ప్రత్యహమ్మును బిందుబిల్వము
పావనం బగుగాన నాధా,
పరమ భాగవరాగ్ర గయ్యల
పాద సంస్పర్శన్ !

జ య దే వు డు

గాయకుల్ హరివంశ, భాగవత, విష్ణు
బ్రహ్మవై వర్తముల్, గర్గభాగవతము

గీతగోవింద కావ్యంబు వీరితితోడ
పాడుచుందురు మందిర ప్లాంగణమున.

గౌడవాసుల మైతి ముత్కళములోని
బిందుబిల్వము విడిచి - ఆపేరె కృపణు
ఉపవనికి లక్ష్మణప్రభు వుంచె మనల
వభిజన వియోగ భిన్నత యలమకుండ.

పద్యపాదంబె లక్ష్మణ ప్రభువరుండు
నాకు బిరుదంబుగా నుంచినాడు నేను;
తీర్థువనమ్ముల పద్మావతీ. త్వదీయ
చరణ చారణు దనియే ప్రళప్తి యింక!

ప ద్మా వ తీ

(మందహాసము చేసి)

శ్రీవణమునకే నిశితవేధ
శ్రీమము నుద్వహన క్లమంబును
భూషణం బగు కుండలంబు క
పోల పాళికకే ।

జ య దే వు డు

వీవు చెప్పినవాక్కులు నిక్కువములె;
రత్నభూషణ చారణ శ్రీమము వీకు

నాకుమాత్రము లోచనానందదాయి:

వీరియతమా : భూష లొకసారి పెట్టుకొమ్మ :

పద్మావతి

ఏటి కాభరణములు నాధా :

ఇంట వెలసిన వంశదేవత

తిరిగిగతీ జనయితిని పద్మా

దేవి కర్పింతున్ :

జయదేవుడు

అర్చణము చేసినాను సర్వాంగభూష

ణాః పూర్వ మా వద్మకు నధికభక్తి.

మండనము చేయగావలె నిందురక్తి

నన్నిభూషణు నీవర్మ కభివవముగ.

నీ వలంకారముల్ దాల్చి దేవిమోల

భక్తితో నాట్యమాడెడి పట్టులందు

నేను గానము చేయుచో, విందుకృపను

ప్రేయసీ, చూచు దేవి నువ్వీత యగుచు.

ప ద్మా వ తీ

అంతకన్నను వాంఛితం బెది !
అటులె యగుచో వల్లభా, మీ
శిల్పిహస్తముతో నలంకృతి
చేయ బార్పింతున్.

జ య దే వు డు

(పేటికలో పత్రిక తీసి పఠించి)

మధురగీతిక లిఖించు మహిషికోర్కి-
పద్మ, మన కీర్త్యురకును సంభావ్య మగుట
పాదయుగళికి నుంతు ప్రప్రధమమందు
రమ్య శింజాన మణీనూపుర ద్వయంబు.

ప ద్మా వ తీ

చాలు నాధా, చాలు నే నప
చార మింతను జేయ జాలను!
తొలుత వేడుట మి మ్మలంకృతి
దోషమే యయ్యెన్!

జ య దే వు డు

వల్లభుని యెడనే కదా వాంచితంబు :
చరణ సంస్పర్శవలన దోషమ్ము లేదు.
అననాబ్జరరాబ్జ పాదాబ్జములకు
తారతమ్యము లేదు నాతలపునందు.

స)శమమా నాకు నీపద గ్రహణ సుఖము ।
పెద్దవారల యానతి బెట్టినాడె
ప్రేమదమున నీపదాబ్జము పట్టినాను :
ఎరుక యున్నదె యీవల నెన్నిసార్లొ ?

మండమందాక్ష మత్యంత మంజులంబె-
వద్దు. ఒకదాని కబ్బురపాటు కలుగు-
మమ శిరసి మండన మ్మని మధురఫణితి
దేహి పదవల్లవ మ్మని దేవుచేత
అష్టపదిలోన రాధిక ననునయింప
జేసితివి కాదె. యిపుడు నిషేధ మేల :

ప్రణయినీ. ఉంతు నీపద పల్లవముల
కమ్రమణి నూపురమ్ము. లోంకార మిమ్ము ।

పద్మావతి

శావ్యరోకమునందు, రాధా
కాంతుచే ననిపించు పల్కులు
ఈ ప్రసంగమునందు నాధా,
యెట్లు వర్ణించునో:

జయ దేవుడు

తెలిసినది కృష్ణు డనవచ్చు దేవు డగుట,
నేనా వీరియతను, అనరాదు, మానవుండ.

పద్మావతి

ప్రత్యవాయం బొదవె నయ్యో
ప్రాణనాదా, ప్రమాదంబున;
పాదదానికి మీరు సాక్ష
త్పరమదైవతమే:

అవధరింపుడు విన్నవము పా
దాదికేశాంతం బలంకృతి
వలదు చేయగ దేవతకువలె.
వల్లభా.....వినరో:

జయదేవుడు

నిన్ను ప్రాజ్ఞేశ్వరీ నేను విఖలదేవ
తా స్వరూపిణిగా నెంతు తలపులోన
సత్యముగః ఈయసారసంసారయాత్ర
భార్య యసుభాషణము విదంబనము సుమ్మి!

లలితమణిమయ భూషణాలంకృత మయి
తావకీనతనూలత తనరు మిగుల
పల్లవిత మైనవాసంతవల్లివోలె
కాణిశం బైనపుష్పేషుళరమువోలె!

చంద్రికాస్థావిత ప్రదేశమునందు
చేయు మొక్కింత నృత్యము చిత్త మలర.

ప ద్మా ప తి

(నృత్యము చేయుచు)

హరి చరణ శరణజయ దేవ కవి భారత
వసతు హృది యువతి రిప కోమల కలావతీ.

శ్రీ మద్రాధా ప్లభో విజయతే!

స మా స్త ము

UNIVERSITY OF HYDERABAD.
Acc. No. .... **237** ...
DATE: 15 AUG 18 .....
LIBRARY

ABH